

Sygn. akt V CZ 53/15

POSTANOWIENIE

Dnia 14 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Zawistowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Maria Szulc

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa P. R.

przeciwko Skarbowi Państwa-Państwowemu Gospodarstwu Leśnemu Lasy
Państwowe Nadleśnictwo K. i Towarzystwu Ubezpieczeń S.A. w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 14 października 2015 r.,

zażalenia strony pozwanej Skarbu Państwa-Państwowego Gospodarstwa Leśnego
Lasy Państwowe Nadleśnictwo K. na wyrok Sądu Okręgowego

w K.

z dnia 27 maja 2015 r.,

uchyla zaskarżony wyrok.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w K. wyrokiem z dnia 27 maja 2015 r. uchylił wyrok Sądu Rejonowego z dnia 25 listopada 2014 r. (sygn. akt [...]) i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania temu Sądowi, znosząc postępowanie począwszy od dnia 13 sierpnia 2014 r. W uzasadnieniu wskazał, że pełnomocnik strony pozwanej nie wykazał należyście swojego umocowania, co skutkowało nieważnością postępowania (art. 379 pkt 2 k.p.c.).

Strona pozwana w zażaleniu na wyrok kasatoryjny Sądu Okręgowego w K. zarzuciła naruszenie art. 386 § 2 w zw. z art. 379 pkt 2 k.p.c., art. 89 § 1 w zw. z art. 68 k.p.c. oraz art. 130 § 1 k.p.c. i wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w K.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Okręgowy w K. dokonał oceny prawidłowości umocowania pełnomocnika strony pozwanej bez przytoczenia właściwych przepisów ustawy o lasach z dnia 28 września 1991 r. (t.j. Dz. U. z 2014 r., poz. 1153), regulujących sposób reprezentacji Skarbu Państwa przez jednostki organizacyjne Lasów Państwowych. Z art. 32 ust. 2 pkt 3 ustawy o lasach wynika, że do jednostek organizacyjnych Lasów Państwowych należą nadleśnictwa, których działalnością kieruje nadleśniczy i jest on umocowany do reprezentacji Skarbu Państwa w stosunkach cywilnoprawnych, w zakresie swojego działania (art. 35 ust. 1 ustawy o lasach). W tego rodzaju sprawach nadleśniczy jest zatem uprawniony do udzielenia pełnomocnictwa procesowego.

W rozpoznawanej sprawie prawidłowe umocowanie radcy prawnego reprezentującego stronę pozwaną wymagało zatem złożenia pełnomocnictwa podpisanego przez nadleśniczego i wykazania, że osoba udzielająca pełnomocnictwa pełniła rzeczywiście funkcję nadleśniczego. W zażaleniu strony pozwanej zasadnie podniesiono, że takie dokumenty zostały złożone wraz z odpowiedzią na pozew. Do akt złożono bowiem pełnomocnictwo podpisane przez nadleśniczego P. P. oraz poświadczoną przez pełnomocnika kserokopię aktu powołania P. P. na stanowisko nadleśniczego

Nadleśnictwa K. Pozbawione racji było zatem stwierdzenie Sądu Okręgowego, że pełnomocnik strony pozwanej nie wykazał należycie swojego umocowania. Nie było zatem uzasadnione także wezwanie pełnomocnika do „przedłożenia dokumentów wykazujących umocowanie osoby, która udzieliła umocowania Nadleśniczemu Nadleśnictwa K., względnie także do złożenia dalszych dokumentów koniecznych do wykazania umocowania pełnomocnika do działania w sprawie”. Niezależnie o braku podstaw do wydania takiego zarządzenia, którego niewykonanie nie mogło zatem stanowić podstawy do stwierdzenia braku umocowania pełnomocnika, wymaga odnotowania, że skarżący podniósł zasadnie, że sama treść wezwania nie została sformułowana prawidłowo, gdyż nie była wystarczająco jasna, by na jego podstawie można było stwierdzić, jaki był konkretny zakres obowiązku nałożonego na pełnomocnika. Skarżący podniósł także zasadnie, że na wezwanie Sądu przedstawił wszystkie możliwe do złożenia dokumenty wskazujące na umocowanie osób reprezentujących Lasy Państwowe na poziomie poszczególnych jednostek organizacyjnych Lasów Państwowych, jednakże w niewłaściwej formie, bo bez poświadczenia ich zgodności z oryginałem. Należałoby zatem, przy założeniu zasadności wydanego zarządzenia, którym kierował się Sąd Okręgowy, potraktować ich złożenie jako dokonanie czynności dotkniętej brakami i wezwać pełnomocnika do ich usunięcia, co ostatecznie pełnomocnik strony pozwanej uczynił z własnej inicjatywy.

Z przyczyn wyżej wskazanych zaskarżony wyrok podlegał uchyleniu na podstawie art. 398¹⁵ § 1 w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.